

Cây Ổi Sẻ Ngọc Nhi

Ký Ước Tuổi Thơ..

Cạnh cái giếng bên hông nhà là những bàn tay ốm tong teo dài thòng của cây ổi sẻ
Cây ổi sẻ lên 4 tuổi chẳng biết làm gì ngoài những trái bé tí teo như con se sẻ ấy , nhưng mà ngoại
nói ổi này rất ngon bà kiếm mãi mới ra được cây ổi đem về trồng

Ổi có trái quanh năm hết đợt này thì hoa gây đợt khác , trong xóm nhà nào cũng có một vài cây ăn
trái

Nhưng chưa hẳn đủ cung cấp cho cái hàm răng trẻ nua ăn nửa ăn nửa bỏ như chúng tôi

Bên kia đường là nhà ông Tư Tre , cái bút danh thôi ấy mà. chứ ai mà dám kêu tên thật

Nhà ông Tư Tre có cả một vườn ổi xum xuê trái to ơi là to phải mua mới ăn được cơ

Nhưng nhà có vườn ổi sao gọi ông Tư Tre. tôi tròn mắt hỏi Ngoại

Ngoại già ho khục khục , ờ thì hồi trước nhà ông Tư có trồng nhiều tre , đan lát cái gì cũng giỏi mọi
thứ cũng bằng tre , rồi bom đạn không mất loài người có như mù , vườn tre của ông không còn nữa

Bây giờ chỉ còn le ngheo vài bụi nhưng kiến thức về tre ông vẫn còn hoài

Tôi ngúc ngoắc cái đầu ra vẻ hiểu biết (nhưng có hiểu gì đâu)

Vậy rồi ông sống một mình luôn hã Ngoại giận Mỹ mà không lấy vợ hã

Tôi hỏi tới tấp Ngoại cốc đầu tôi bằng cái vĩ đập ruồi

Sẵn dịp kể sơ sự tích cây vĩ đập ruồi , nhà còn tranh vách còn đất ruồi buồn lắm không ở ngoài đồng
, trong nhà có trái mít thơm hay cái gì ngọt ngọt là chạy vô tới tấp đòi chia (chúng còn tham hơn cả
tôi), Ngoại nhiều lúc giận lắm, già thì già chứ ngồi vót cái sợi mây mỏng đánh để đan cái vĩ đó ,
cán dài hơn cái tay tôi (tuổi tôi lúc ấy bằng cây ổi mà) cái cán cũng bằng mây nốt , khô nhẹ nhưng
cũng làm tôi giật mình vò tóc.

Khỏi xong bà chẳng trả lời.

- Múc cho bà miếng nước

- Rồi cuộc nhiều chuyện hôm nay tạm kết thúc , tôi nuôi tiếc vô cùng

Hai năm qua đi vẫn bà với cháu , cây ổi vẫn hiên ngan cạnh cái giếng , nhiều lúc thấy trái ổi gần
chín, Ngoại nói ổi chín chỉ để người trái còn sống mới ngon.

Ngoại đã gần 60 nhưng lưng không còng có điều tóc đã ngã màu mây mất rồi. Nhưng răng bà thì oai
hơn gấp mấy lần răng tôi (mới 6 tuổi răng chưa mọc xong mà hic hic) răng bà chắc lắm có lúc bà
còn xướn mía dùm tôi không thì dùm dao làm ra vẻ anh hùng chém xén xẹt không thương tiếc , thế
đấy tôi ngồi ăn vô tư

- Tôi chạy vào kèo ngoại ra cho bằng được,

- Ngoại ngoại trái ổi hái cho con

Cây móc xách nước là phương tiện thân quen của hai bà cháu , cây ổi quanh năm hành tôi , tôi hành
Ngoại còn ngoại thì hành lại cây ổi , thế là huê nhá !

Mấy lần dì và chị ghé sang , tôi cũng không lỡ mấy nếu chị có mon men dòm ngó cây ổi, vì trước
tiên tôi cũng rinh được phần quà bánh hậu hình cơ mà

- Na cái gàu đâu

- Dạ. ở kia. ủa đâu rồi ta rót giếng

Ý nghĩ loé lên làm tim tôi muốn rót bịch xuống đất như trái mít

-Na. cái gàu đâu

-Dạ . (rồi chuyện này thân tôi phải toi tả vì lặn lội sang nhà dì nhờ cậy vớt lên , tội nghiệp quá hic
hic)

-Con milu từ trong bụi Bình Tinh đứng ngậy đuôi thềm quánh cái cho bỏ nhà đi 3 bữa , nhưng biết
đâu thủ phạm là hăn. tôi lui cui làm theo suy nghĩ mình

- Chứ còn gì nữa tôi reo lên

- Ngoại ơi cái gàu ở đây (milu mi chút nữa hại ta rồi)
- Trưa nắng thế này Ngoại làm gì thế không biết. có tiếng dì sang chơi tôi cầm trái ổi mới được Ngoại thu hoạch xong đang định làm thịt nhưng còn chưa kịp, cái anh bên hàng sớm và chị gái qua tới , trái ổi bi lớn vậy chia 3 sao chia, cắn hai cái hết sạch , nhưng tánh vốn không tham ăn tôi cũng ngậm ngùi đem khoe, nhưng trời thương hay tôi được anh chị ấy thương mang thêm cho tôi mấy trái nhân và còn rủ chơi cò cò , thế là lời to nhé !
Mùa thu năm ấy tôi vĩnh viễn không còn thấy Ngoại , và những chiến lợi phẩm của mình. Hai năm sau tôi trở lại , cây ổi sẽ cũng không còn nữa..
- Nhớ quá ngày xưa !
Bây giờ nơi đó là một cái biệt thự huy hoàng tráng lệ .

Cây Ổi Sẽ giờ đâu. Ngoại Na giờ đâu !